

43. [1366.] szám

Budapest, 1884. október 26.

XXVII. évfolyam

Megjelenik minden vasárnap.

Egyes szám ára 16 kr.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt. Félévre 4 frt. Negyedévre 2 frt.

Előfizetheti a kiadóhivatalban, Budapest, Koronaherczeg-utca 3. sz. Hirdetések felvételnek ugyanitt, valamint minden hirdetés-közvetítő irodában.

Szerkesztői iroda:

Budapest,

József-körút 48. sz.

Zimándy Ignác.

Ö A HÉT legfontosabb eseménye.

A szó teljes értelmében esemény, mert olyat esett a tisztelendő ur a t. Ház előtt, szinte nyekkent.

Pedig beh nagy várakozással tekintettek rá mindenfelől! Tretortnak már három hónap óta borsódzott tőle a háta. Hogyis ne, mikor olyan harásnyan süvítette a kultusz-miniszter ur fülébe a nyáron azt a fényezetést, hogy: «Találkozunk Philippinél».

Nos: a találkozásra mindenki kíváncsi volt. Hanem a várakozást is felülmulta a meglepetés, a mit a tisztelendő ur szerzett a Háznak. Mikor a csípőjére támasztotta a két kezét s el kezdte a bécsi kofát produkálni: az olyan olymposi

multság volt, szinte sajnálta az ember, hogy akármiféle mame-luk részesül benne. Hát mikor soha nem látott attitudőkben magyarázta a bölcsék írásait hol a szélsőbaloldalnak, hol a habarodottaknak, hol a mame-lukoknak! Hogy forgott, mint az orsó! S a hány kacaj és villámló derűtség felzuhogott, ő mindannyiszor még jobban neki pirult.

— Nem találkozunk Philippinél! — morgott magában Tretort s nagy megcsalatozva kiment a Házból.

Tizának a szívét csak úgy csiklandta az öröm s azon az irói karzaton, a hol a sornálok reporterei vakaróznak s a melynek az ajtaja fölébe ki van írva, hogy: «keresztvényeknek tilos a bemenet» — hogy dült a vigasság!

Istóczy lehúzta a fejét s valami nagy nézni valója akadt a pad alatt, Szalay Imre felállt és tünetőleg kiment. S mikor a bátor szónok, daczára az elnök atyai intéseinek, a legnaturalisabb jelzőkre szurkálva adogatta fel legemészthetlenebb csemegéit, egész népvándorlás keletkezett, a kijárásokat rohammal foglalták el; jó Péchy Tamás könyörgő pillantásokat vetett szanaszét, kérve a tisztelt képviselőket, hogy maradjanak, az istenért! mert mi lesz ő belőle, ha csak neki magának kell majd végig hallgatni az órációt!

Nem használt semmi.

Mindenki a folyosókra szaladt. Beszélhettek egymásnak ketten: Zimándy és Péchy Tamás. Odakint aztán egyre fakgatták az ajtónállókat:

— Beszél-e még?

— De csak most beszél még erősen.

Akadt egy-egy mizerikordianus honatya, a ki szütyongatta Szalay Imrét, mint antiszemitát, hogy könyörüljön meg kollégáján, menjen be és hallgassa meg. Hanem az azt felelte:

— Minek menjek én be? hiszen kijön ő maga is nem sokára.

— Már hogy jönne, mikor csak épen most kezdi el javában.

Szalay csalján kacsintott:

— Épen azért! Lehetetlen, hogy maga is meg ne szökjék a dikciója elől . . .

Istóczy idegesen jár a gangon. Zimándy még egyre fújja:

«Míg engemet jó Péchy vizitál,
Istóczy a gangon morfondizál».

— — Még egy ilyen dikció és nincs többé antiszemizmus!

Ugyan jól megtanította.

Nendtwich Károly felhozta, hogy neki Tisza Kálmán is tanítványa volt. Közbe kiabáltak erre, hogy 'iszen jóra is tanította Tiszát. Mire azt feleli Nendtwich, hogy ő Tiszát fizikára tanította, nem politikára.

Nó hát a fizikát pedig ugyancsak jól tudja Tisza Kálmán, különösen a csavar elméletét.

A hírnév.

*Ki otthon ülsz, rejtett zugodban
S munkálkodol nagy csöndesen,
Várhatod míg neved, híred csak
Egy határon is túl megyen;
Bibélődhetsz nagy gondolattal,
Vagy munkálhatsz közérdekért:
Köszönd meg szépen végzetednek,
Hogyha egy-egy szomszéd megért.*

*Nem, nem! szolid törekvés, munka
Nem szerez már ma hírnevet,
Sőt érte az útczák svihákja
Félvállról, gúnnyal kinevet;
Vagy jámbor álmódó elötte,
Ha magasb ideál hevít,
S dobbal, sippal nem hirdeted te
Önmagad önnön érdemid.*

— *Hanem, ha a munkát meguntad,
A névtelenség kinja bánt,
S vágyad jön, hogy neved forogjon
Szájon, ujságon egyaránt:
Hadd ott tisztességes magányod,
S ha oly üres is a fejed:
Jér követnek, rikkants, bolondozz
És egész ország emleget.*

917—r K—s.

A főrendiház reformálása.

— Törvényjavaslat. —

1. §. A ki ki tudja mutatni, hogy 3000 forint adót fizet, az a főrendiháznak tagja lehet; ha ezt az adót executió nélkül szolgáltatja be, akkor a «haza megmentője» czimet is megkapja.

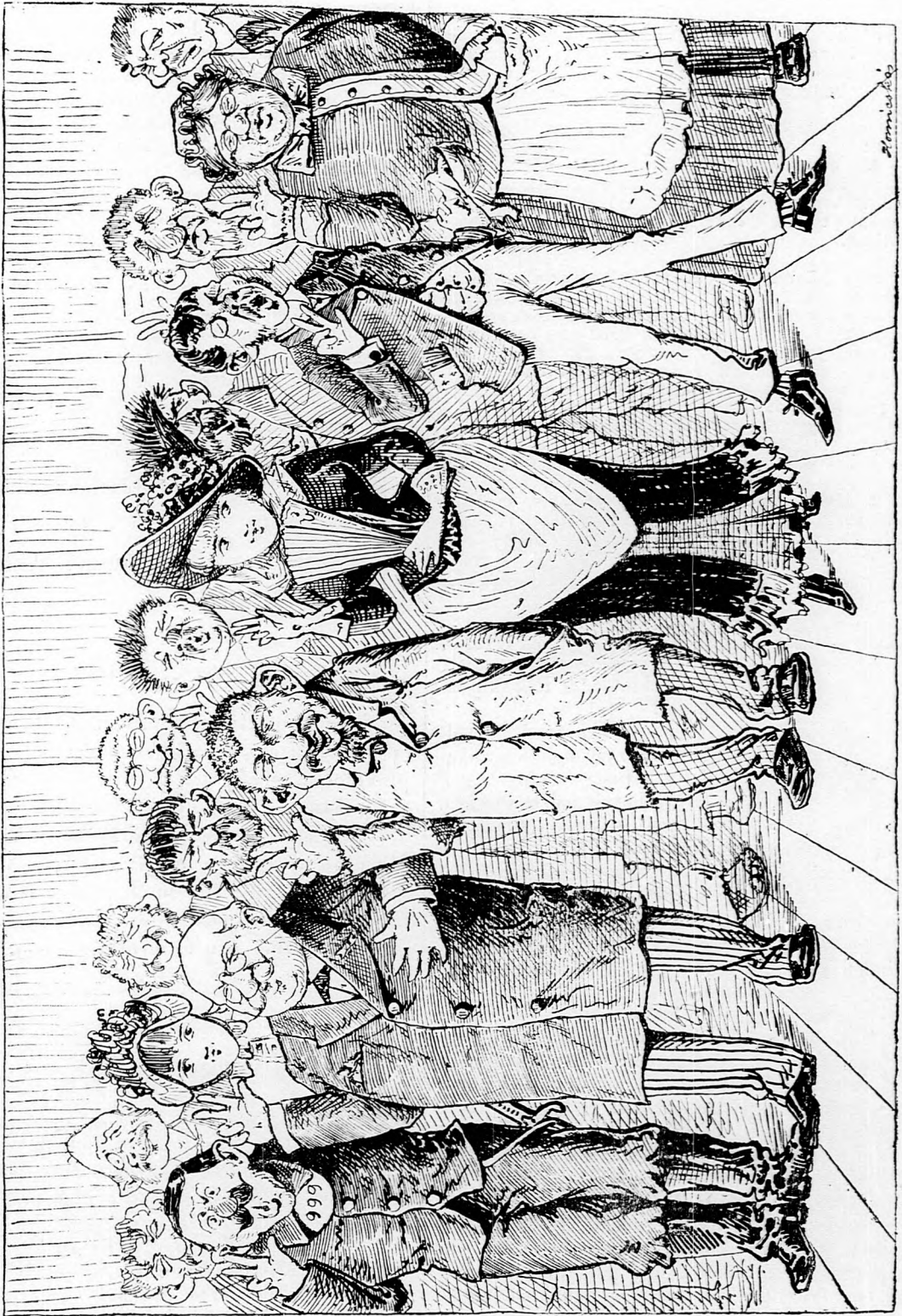
2. §. Törvényhozáshoz nem ész, hanem pénz szükségeltetvén, a zsidó mágnások örökös főrendiházi tagságot kapnak.

3. §. A főrabbinus és Bizay, a nemzet bárója, a felső Háznak tagjai lesznek «méltóságuknál» fogva.

4. §. A felső Ház ülés-termének a bejárata felett ez lesz felírva:

«Nem kell ide tudomány,
Csak pénzes zsák egyhány».

Csoport a rendőrség pöréből.

A tanúk, mikor együtt megesketik öket.

A t. Ház folyosójáról.

Arról beszélnek a Ház folyosóján, hogy egészen felesleges dolog a válasz-feliratot annyi sokat disputálni. Hiszen így-is úgy-is csak az lesz a vége, hogy a szabadelvű párt feliratát fogják elküldeni ő felségének.

De meg miért nem tesz úgy Tisza, hogy azt mondaná:

— No, nem bánom! egyszer teljék már kedvök az ellenzékieknek is; küldjük fel az ő feliratjokat.

Tökéletesen egyre menne ki; mivelhogy úgy se sokat kutatják azt «oda fenn», hogy mi van abban a feliratban.

*

Hanem közbe veti valaki, hogy hiszen nem is olyan bizonyos ám az, hogy a mameluk-feliratot elfogadják s ha más feliratot fogadnak el, akkor de bizony csak kíváncsiak lesznek arra oda fenn is.

Mintha puskából lötték volna ki, úgy szaladt be erre a non putarem felhozására *Prilesky* Dáde, egyenesen a miniszterelnökhöz és valamit fontoskodva sugott neki.

Aztán nagy lihegve jött ki s egészen megkönnyebbülten törli a homlokát:

— Kriszta pánye! Már be is volt pecsételve s megadrezzálva Bécebe a feliratunk. Jó, hogy beszéltetek. Hátha úgy jártunk volna vele, mint a szolnoki törvényszékekkel... hja! sohase tudhatjuk: mit hoz a harmadik felolvasás?

Zatraczeni Zatróczy Vitályos országgyűlési levelei.

Tekintedezs Redactorom uram!

Ejnye beh jól bene voltam mar. Gyönyörűen zakatolta a taposo malom: gyönyörűségig volt melete aludnya. A hogy rakeszte *Komlossy*, ram gyüte almosag, mikor elkezdet reszelnyi Zimandy: szinte horkoltam, mikor razenditet öreg gondokat Vamos: egész lethargikus alom elfogot. Szolota csongetyü, közbekialabalas: eczoval volt minden akuratoson arra valo, hogy igazak almat alugyak.

Hat eczer csag felriadok milsigezs almombol: «No, no! mi baj?» kialtok rímülten talpra ugorva. Hat latok, hogy van szörnyü csendesig; beszél csag egy ember, nem «elal»-oz, nem «ho-ho!»-z senki, nem kaczagja senki, Pichy Tamazs üli ölbe tet kezekel: ez a szokatlan csendesig felriasztot engem. Csag ugy törülgetem a nagy ijedelemtüül a szemem. Beszilt Horvath Bögyi.

Hogy mar az embert aludnyí se nem hagynak a nagy csendesigivel. Meg is mondok *Pichy* Tamazs-nak hogy tarcson magat edigi renczabalyokhoz: utasitson rendre képviselőket, tunyilik, hogy tesik larmaznya, mer öregsigünkre csak nem fogunk magunkat új modíhoz idomitanyi.

Megtoszit a könyökivel Körösy Sandor barátom

uram, a ki ül szomszicsagban: «Szoly mar te izs bibasz».

Mit szolyak? felelek ín neki. Ín nem írtek, hogy minek is válasz-feliratrul debatt-e battaznyi, mikor dolog egyre megy ki. Karba víz faracsag, a mit minden oldalról ra vesztegetik. Eczer egy muszka generalis muszka-törög haboru alata elmarad marodinak egy ispotalyban. Csag hogy haboru alata doktorok igen gyakran valtoznak ispotalyokban. Így törtinte a genyalizs ispotalyaval izs. Amint gyüt első doktor: az volt török doktor, kuralt klystirel; gyüt majd doktor muszka doktor: az be neki adot paprikazs rostopzsint; de gyüte megint bolgar doktor: az üt megköpölyözöt; míg osztan hat-hít doktor utan gyüte oiah doktor: az smir-kuraval gyogyitota: míg se nem let generalizs-nak semi baja.

No hat, ha azt a generalizst annyifile kura meg nem ölt: mit gondolsz ides barátom, Körösy Sandor: hasznal-i vagy art-i az valamit, ha ín is szolok felirat melet?

Hagyatok engem aludnya!

Vagyok tekintedezs Redactorom uram

hivezs hive

Zatraczeni Zatróczy Vitályozs.

Szrb tövis.

Apponyi Albert gróf a t. Házban produkált egy szrb nemzeti színü papizozsa nyomtatott plakátot, a melylyel a verszezi szrb hasafiai a kormánypárti jelölt mellett korteskedtek.

Tisza Kálmánnak sikerült bebizonyítani, hogy as a szrb nemzeti színü papiz egészen ártatlan valami; hiszen Apponyi is azt mondja, hogy kormány-párti korteskedésre használták, ergo nem lehet egyéb, mint közönséges — itató papizos.

Kontó-vers.

Hej Rigicza, Rigicza, Tizenhatszáz forintot
Képviselőd hívd vissza, Tesz a kontó, — nem is sok!
Mert az köret nem lehet, Róth Palié többet tett,
Aki czechet nem fizet! S mint a köles fizetett.

Jobb lesz Junkó, ha fizetsz,
Mert különben «upuj zetz!»
Azé lesz a kerület,
Aki kontót kifizet.

Rigiczai Rigó.

L'honneur c'est bonheur.

Tisza K—n. Na! valahára én is kapok egy honneurt!

Országgyűlési tudósítás.

Fenyvessy Ferencz. T. Ház! Mindenféle panaszt tettek már azok ellen a visszaélések ellen, a melyek a képviselő-választásoknál előfordulnak. Hanem egyet mindenki elfelejtett: hogy milyen nehéz némely kemény-fejű parasztot arra kapacitálni, hogy az emberre szavazzon. Ha a ember kérdi tőle: «No hát ki éljen? Teszem fel: Fenyvessy éljen?» Nem bírja az ebugatta megtanulni a nevet, mindig az ellenjelölt nevét emlegeti. Uraim, t. Ház! én azt olvastam egy újságban, hogy a kutyákat meg lehet tanítani az írásra és olvasásra, sőt arra is van példa, hogy a kutya megtanulta a gazdája nevét: hát azon nem bír a t. kormány segíteni, hogy a választó-kerületben a választók csak egy jelölt nevét tanulják be? Pártolom a Wahrmann felíratí javaslatát.

Bús Bak. (Danol).

*Ascle, siktuu, simlákú,
Wédáj dű! wédáj dű!*

Csak emyit akartam mondani: a kinek a Terézvárosban füle van, az hallhatja, a kinek orra van, az szagolhatja, hogy kell-e még nekik külön szemita követ, mint én?

Zimándy Ignác. T. Ház. Látot-e már valaki bécsi kofát? Fogadom, hogy sem az előadó úr, sem pedig a t. túloldal nem látott. *(Kinyitja a nyelvet, fecsegteti a nyelvét.)* Ecce! *(Taps és éljenzés a kormánypárti padokról.)* »Eláll! Üljön le!» az antiszemiták felől.)

Horváth Bódi. T. Ház! Pardon! Kedves muzsikám, Zichy Tonika! Eszem a szemedet, beh szép a hangod.

*Olyan a szemed járása,
Mint a kása rottyogása.*

Jer, ide jer keblemre! Oh, hogy újra itt láthatlak. Nézd, nézd! Mennyire megegyeznek a gusz-tusaink! Te is szereted a zsidót, én is szeretem a zsidót. Te persze, mint gyönyörűen előadni méltóztattál: csak a him zsidót szereted. hja! öregszünk! mivelhogy — mint igen bölesen felfogod — ha neked egy kis pénzmag kell, a zsidó mindig kiségit. Én, mint igen szerény ember, nem is teszek a nem közt különbséget! Igen! szeressük a zsidókat nem és nemtelenségre való tekintet nélkül. Mert ez a Liber-Tát-izmus. — Jer, Tonesikám, hadd csókollak meg. Csókollak, képeddel alszom el. *(Elalszik.)*

Pitykék.

Ha Sennyei Tiszához csatlakozik, csak azt teszi, a mit Tisza tett — szakít a multjával.

Jekelfalusi urról bátran el lehet mondani, hogy ő is a «zavarosban halászik».

A horvát országgyűlésen a tárgy nem «szönyegen», hanem «pokróczon» forog.

A Pestre küldött horvát képviselőket igazolták, pedig azok igazán csak botrányok árán juthattak be a magyar parlamentbe.

Móricz Pál ez idő szerint azért nem vállal képviselői mandátumot, mert a braunschweigi trónusra pályázik.

Most beszélj!!

Vámos, kecskeméti képviselőnek roppant irigye lett Körössy Sándor bátyánk.

Az irigység oka az, hogy Vámosnak is olyan öblös, erős hangja van, mint Sándor bátyánkknak.

Hát felszólal kedden Horváth Boldizsár szép, erőteljes hangon.

Körössy Sándor felderül, kegyes, megbocsátó tekintettel fordul Vámos felé s csak emyit szól:

— No, most beszélj már, Pupák.

Tudomány.

— Dr. Jaeger felolva-ása. —

A gőz, a villany immár semmi. Az emberiségnek túl kell haladni ezeken is. Itt van a leg-újabb találmány, a *gyapjú*. Ennek a felfedezője én, dr. Jaeger úr vagyok, a nagy tudományú német professor. Mennyire kimagasló is az a német kultúra: ott már vannak a gyapjászatnak is doktorai!

A német kitalálta, hogy a gyapjú a világon minden. Csak a gyapjú-ruha jó, még inget, gatyát se célszerű vászonból csináltatni. Ha piszkos lesz, nem kell mosatni, mivelhogy a gyapjú-szövet a vízben összemenne. Én az alapos doktor megállapítottam azt is, hogy esuspájznak is legjobb a gyapjú, akár habarva, akár kirántva, mert annak összegubancolódásra törekvő természete kizárja a diarrhoet. — Aztán a szaga! Mily jelentősége lehet a gyapjú szagának a modern civilizációban? A gyapjú-ruha viselése által a benne tenyésző illat folytán végkép el fognak tűnni azok a társadalmi különbségek, azok a faji ellenségeskedések, melyek kivált az utóbbi időkben antiszemitizmus név alatt grasszálnak. Mert akkor senki sem fogja a zsidóra azt mondhatni, hogy bűdös, mivel mindenki egyformán bűdös lesz.

Uraim! igyekezzenek önök a német kulturának eme vívmányát magukévá tenni. Egyelőre elég, ha birkákká lesznek.

Apró hirdetések

Pályázat

Az őszi Saisonsra mintegy
100 meter méreza
játék kártya.
Záréregeltetik, melynek szállítási
zárról pályázat hirdettetik
7 feltételiek a K. Casino
helyiségében megtekint
teik.
Budapest, 1904 okt. 25.

Egy vigkedély

fiatal barna nő, ki öreg
férjével nem elég jó viszony
ban él, titkos levelezést akar
kerdeni egy közep korú
úrral.

Leveleket elfogad az
kiadó hivatal

„ki kordán kel ara-
nyat lel” cím alatt.

Egy mágnos ez meg
inn az Egység
okt. 25. szám
ban

Mi...rich Albert

úrnak
Budapest.
Becsajánalom,
nagy néma
Tekintetes úr
Kérlek kerül-
tem, most a
világ arfattan
ságonról meg
vonna győzős
és szabaton
járnókari
laiban.
Savics úrnak
lehet.
Savanyú
Jozsef

Aviso

hivatalt kereső úrnak

És allandó rompa hivatalra re-
fektálnak, azoknak renommalt mit
Bette meg ajánlom hulesékely viszony
szolgálat mellett a legpompásabb
állások káztatás.

Sürgösen keresem a

Budapesti Szem-
le "9087093 - 876700
- 9898732 számát
egy-egy példány
ban. Minden péld-
ányt 2 sz
liceték meg.
Budapest aka
dómia utca
0009. Szám
alatt.

10.000 forintát,
mindenre képes lesz
és hajlandó vagyok
és bármilyen vesélylyel
járó állást elvéllő
lokj sőt meg hára
ságra is hajlandó
vagyok

Kezességem alapján közre-
szállítottak a barmat hár-
vona. Ez egy kis formális állomány
a munk. aki egy szentes laistoritok
és a vesélylyel elvéllő
Mások hivatal ügyel szemmel

Heti krónika.

✓ A király-hymnus megint kísért. Megint pályázatot hirdetnek rá a dalárok. Még pedig ezúttal az Akadémiának fogják átadni megbírálás végett a pályaműveket. Ez már helyes; így már lesz eredménye a pályázatnak; Szászék és Gyulaiék okvetetlen kiadják a pályadíjat valamelyik sógnak.

✕ Ha már pályázat, hát ajánlunk mi egy igen praktikus módot az országnak: hirdettessen pályázatot arra, hogy «kiváttatik egy független Magyarország; a független Magyarország királyának a dícséretére minden pályadíj nélkül is megterem a király-hymnus. — Addig már muszáj beérnünk a «Hej Rákóczy, Beresényi» dallal, mivel hogy kinek milyen a kalapja, olyannal köszön.

□ Szász Károly püspök úr vasárnap beülvén végre a püspöki székbe, nagyobb költői beszély írására fogja magát adni, mint halljuk, ezime ez lesz: «Hogyan jutott be a ravasz Szász Detre-Károly a püspöki méltóságba»? Különösen megható az a rész, mely a ravasz Szásznak abbeli nemes nyilatkozatával foglalkozik, hogy csak abszolút többség mellett hajlandó magát a püspöki székre ráültetni.

< Az ember tragédiáját a párisi színpadokon is elő fogják adni. Csiky Gergely kilátásba helyezi, hogy akkor hát még egyszer a nemzeti színpadon is látható lesz egészen új alakban. Csak meg kell várni, míg a francia szöveg megjelenik.

+ Gőrgéyt megint rehabilitálja Veres-Filkó. A Klapka által össze hitt rehabilitáló értekezleten ugyanis ő is megjelent. Hja, mert: «A mit megkívánsz magadnak, add meg azt embertársadnak».

Végre!

Az antiszemitáknak is volt jó napjuk. *Nendwich* Károly, *Szalay* Károly és *Veres* (ez aztán nem filkó!) helyre ütötték, a mit Komlóssy-Zimándy elpacczoltak.

A karzati zsidóság nagyot nőtt nemzeti ismertető jelében: még egyszer akkora hosszú orral távozott; magában a Házban pedig Wodianernek az orra, a ki különben is az állán viseli az orra végét, lenyúlt a köldökéig.

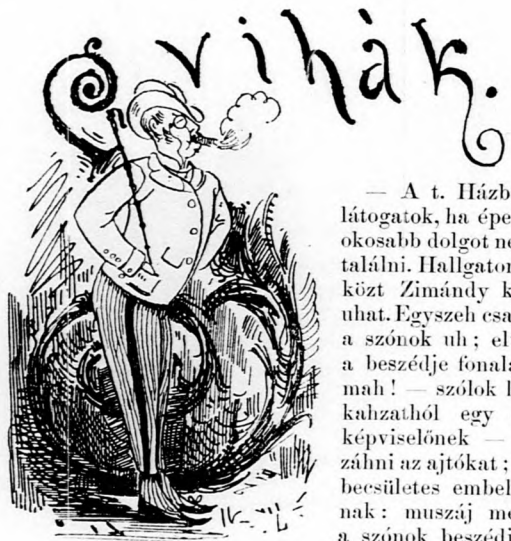
Nomen et omen.

Fenyvessy Ferinek a kerületét úgy hívják, hogy **Ugod**.

Fenyvessy Feri pedig azt mondja rá a t. Házban, hogy **ugat**.

*

Hátha majd az ugodiak is azt modják, hogy «csak egyszer volt Ugodon kutya-vásár.»

— A t. Házba is fel-látogatok, ha épen semmi okosabb dolgot nem tudok találni. Hallgatom a többi közt Zimándy képviselő uhat. Egyszeh csak elakad a szónok uh; elvesztette a beszédje fonálát. «Hah-mah! — szólok le az ihói kahzathól egy ott álló képviselőnek — be kell zárni az ajtókat; itt csak beesületes embehek vannak: muszáj megtalálni a szónok beszédjének az elvesztett fonálát».

— Muszáj volt máh egy nagy soihét csapni nekem is, meht a többi czimboha máh mind kített magáéht. Elhivat-tam hát egy vendégilóst, hogy megalkudjam vele a vaesoha és bohok áhában. Száz fohimtha csinálta a kalkulust. «Jó, — mondok — most kifizetek belőle ötven fohintot, a többivel pedig adós mahadok; jó lesz?» — «Nagyon jó lesz, nagyságos uham! — feleli a vendégilós. Hát a soihé után egy páh héttel máh jön a másik ötven fohintéht. «De édes bahátom — mondok én neki — mit akah maga? tahtsuk magunkat a megállapodáshoz; hát nem ugy egyeztünk meg, hogy ötven fohintot kifizetek, ötvennel meg adós mahadok.» «Igen — felel az — de máh szükségem volna a másik ötvenhe is». — «Jaj, édes bahátom: én ahhól nem tehetek, hogy magának szüksége van há; én ugyan ki nem fizetem, meht ha kifizetem, hogy mahadok én akkoh vele magának adósa?»

— Az asszonyok mindig akkoh télnek az istenhez, mikoh máh az öhdögnek se kellenek.

— A minap páhbajom volt egy czimbohámval. Kutyaléht össze kaptunk Ahany János felett. A czimboha dehonesztálta, én meg köhöm-szakadúg védtem a híhes költöt. A vége az lett, hogy a czimboha czudahul össze szabdalt és nekem az ágyba kellett fekiüdnöm. A kibékülés után vallottuk be mind a kettén, hogy egyikünk se olvasta Ahanyt scha.

Jelenet.

Horváth Boldizsár beszél.

Mindenki feszült figyelemmel hallgat.

Rács Géza azonban túleszi magát az ünnepies hangulaton és közbekiabál.

Hanem épen jó helyen ül: ott van a közelében Szilágyi Dezső, a ki haragosan fordul vissza s rámondul:

— Csend!

Rács Géza hirtelen el is hallgat.

Mert tudni való, hogy *Szilágyi* Dezső még tavaly profesz-szora volt az egyetemen.

A Géza fiú roppant megijedt, hogy mindjárt szekundát kap.

Mariskához, a távolban.

A kelenföldi állomáson
A vén Gellért alatt
Szomorú felhők fátyolában
Leáldozott a nap.

Jer és igyunk... te vonakodnál?
Hogy csak kávét iszol?
Hiszen te vélem bort is ittál
A Wolffnál annyiszor!

A félhomály borúl a tájra,
Oly hűs az esti lég...
Jer kedvesem, igyunk meg ott
benn

— «Azért kívánok inni kávét,
Azért nem kell a sör,
Mert, hogy válnom kell tőled,
úgyis

Egy glázli árpalét!

Keserűség gyötör.

Te életem megédesítéd,
Azt tedd most is vele.
Megjött a kávé... itt a csészém:
A cukrot tedd bele!

Animo.

A kerepesi útról.

Kedves Kakas bácsi!

Az öngyilkosságnak egy új nemét fedeztem fel. Tessék megérkezni este minden baj nélkül a központi indulóházba és tessék bejönni gyalog a kerepesi úton: ha agyon nem nyomatik, akkor olyan disznóban van, hogy ha jövőre babot fog elvetni, bizonyosan arany nő ki belőle. Én már össze vagyok préselve; hogy meg nem haltam, csak annak köszönhetem, mert egy felfordult fiaker alá kerülve, két oldalbordám feláldozásával megmenthettem nyomorult életemet.

Borzalmas egy hely az kedves Kakas bácsi! Kőbányáról érkeztem a minap az esti 7 órai vonattal és hálát adva az istennek, hogy semmiféle vonatösszeütközésben nem részesültem, nagy örömmel indulok a kerepesi útnak. Látom, hogy a jobboldali járdán részeg napszámosok verekednek. — No, erre nem lehet, gondolom magamban, — s átkerülök balra; — ott meg a finánczok motoztak egy paraszt szekeret; kénytelen voltam a legnagyobb sárba belemászni és az országút közepén folytatni útamat.

Tűrürü-tűrürü! hangzik élelem, mint a jérikói trombita a lovasútas tülökje, — kitérek előle balra.

— Hé, hé, félre az útból marha! — kiabál rám egy horvát képviselőből lett fiakeres.

Kétségbeesésemben egérutat keresek a fiaker és lovasúti kocsi között s neki szaladok egy sörös hordókkal telt stráf kocsinak, a mely épen egy nyomorult egylovas omnibuszt fordított fel; ennek háta mögött két fiaker kocsi egymás tengelyébe kapaszkodva ránczígálódott jobbra balra kocsisaik épületes káromkodásai közben.

— Vissza, vissza! — kiabálom az osztrák hadsereg ismeretes jelszavát és koncentrálni akarom magamat laufschriftben az indulóház felé; de rémülve veszem észre, hogy a

visszavonulási vonal is el van vágva. Ez alatt ugyanis kivételképen rendesen érkezett meg vagy három vonat, telve útasokkal s azok is mind igyekeztek volna befele, ki gyalog, ki fiakkeren, ki komfortáblin.

A lovasútas tülkölt, a konduktor sípolt, a fiakkeresek káromkodtak, a teherkocsisok szitkozódottak, a gyermekök visítottak, az asszonyok jajgattak; de megmozdulni nem bírt senkise. A tömeg nőttön nőtt, a kocsik ijesztő módon szaporodtak — egyszerre csak: — «Csindadratta bum!» hangzik a temető felől valami szörnyű muzsika. Hát egy regement veterán jött haza nagy vígan valami temetésről.

No csak ez hiányzott! A borzalmas muzsikaszó megvadította a különben csendes vérű fiakker lovakat, neki mentek egymásnak, törtek, zúztak, gázoltak tekintet nélkül nemre, állásra.

Igy kerültem én egy hirtelen jobblétre szenderült paripa által felfordított állapotban eszerben hagyott komfortáblai alá, a mely igaz hogy meglapított egy kissé, de legálább megóvott a korai haláltól.

Hogy ennek a vérengzésnek mi vetett aztán véget és hogy én miként kerültem a Rókus egyik elfogadó termébe, azt már nem tudom leírni; mert fiakker alatti síromban az eszem felfüggesztette áldásos működését.

Most már azon töröm betört fejemet, hogy ha a forgalmat olyan nagy mértékben összpontosították a kerepesi útra, vajon miért nem intézkedik a tanács, hogy a temetkezéseket és a város-ligetbe járó lovasúti kocsikat, avagy a terhes szekereket a mellékútezákra terelje? — de nem bírom magamnak ezt a rébuszt megfejteni.

Igaz ni: rendőrt sehol se láttam. Külömben ezen nem csodálkozom, mert a mint hallom, mostanában a «rendőröknél nagy mosás van.»

Maradok megoldalbordátlanított

öcsese
Kis Kakas.

Staisz Lexi a rendről.

Nyí, nyí!

Czo fel lovacsám a Fortunába!

Jertek húgocskáim, utcák röpke pillangói, kisérjétek el Fortunatus Lexit Budára.

Aztán danoljátok el azt a nótát:

*Jertek, lyányok, öltöztessük biborba,
Temessük el a Minorich-csomóba.*

Meg ezt, hogy:

*Seprik a budai utcán,
Masirozik Staisz kapitány,
Tizenhat mámi s száz cifra kis lány
Megyen a kapitány után.*

*Kérdi tőlük a kapitány:
— Hová mámik s te sok kis lány?
— Ne kérdeje azt tőlünk a kapitány,
Megyünk Lexi bátyánk után.*

Nyí, nyí!

A nagy mosás.

Meg van már a csomó szennyes,
Rendnek őri összerakták,
Ott várnak a mosó konyhán
Mosásra: a hosszú akták.

A szappan is megvagyon már:
Miniszteri rendeletkép,
Sőt a víz is forr: a kázust
Törvényszékhez által tették.

- Csak a mosó jól vigyázzon
Policzia kisasszonyra,
A mi rajta piszkos, lompos:
Az nem ép az alsó szoknya.

A mi rajta piszkos, lompos,
Nem az alja az semmikép:
Ha már mossák, mosogassák
Legelőbb is csak a fejét.

Dudás.

«Az isten keze». Népszínmű, írta Lukácsy Sándor. Előadták a népszínházban, megbukott ugyanott.

Immár hát az isten keze is «holt kéz?»

*

A népszínmű egy roppant új, eddig soha nem hallott dologra: gyermekek kicserélésére van építve.

Úgy látszik, hogy Lukácsyt is kicserélték.

Legalább ez nem az a Lukácsy, a ki Vereshajút írta.

*

A mint Blaháné elhagyta a népszínházat, ránehezedett Évára az «Isten keze.»

*

Blaháné helyett Pálmai csak kis ujjja volt az Isten kezének.

*

Nagy selma ez a Lukácsy! elhitette a közönséggel, hogy Pártényiné asszony, a kedvelt comica, a sok elszenvedett bánat miatt, örülés következtében kövéredett meg.

*

Külömben ezen a darabon az isten keze seholsem látszik, csupán a Lukácsy száraz tenyere.

*

A m. kir. operában *Reich* k. a. a Traviátában mutatta be magát *Szegény — reich!*

*

«Egy nő, a ki az ablakon kiugrik».

Azt írták az újságok, hogy az isteni Blaha ezzel köszöntött be a budai vár-színházba.

Nem úgy van! ezzel búcsúzott el Ekvától.

*

Természettani csoda: Mióta Blaháné Budán játszik, a főváros szíve a jobb oldalon van.

*

«Nóra». Dráma négy felvonásban és egy bukásban.

«Nóra» nem, de a bukás fényesen sikerült.

*

Veres Filkő, a *Csiky* kebelbarátja (szegény Csiky!) azt írta újságjában, hogy a közönség az előadáson «inkább figyelt, mint tapsolt».

Ez Csikyt akarja dicsérni.

Pedig voltaképen a közönséget dicséri: nem tapsolt, mert jól megfigyelte, hogy mit lát. — Persze: jobb lett volna, ha a közönség inkább tapsolt, mint figyel.

*

Mikor a Karátsonyi pályázaton elhasalt a természetes páter a «Nóra» val, sietett vele a nemzeti színházhoz, mondván: dupla vagy semmi.

Az ám: dupla és semmi.

*

Külömben, hogy milyen lehetett a siker, annak az illusztrálásra csak azt hozzuk fel, hogy az előadás alatt a jelenvolt drámaírók: Berczik, Almásy Balogh Tihamér és Rákossy mind kiváló, derült hangulatban voltak.

Kis Kakas.

— Valami ügyes-bajos dologban Pesten járt az alföldi paraszt igazságot keresni. Midőn haza került falujába, nosza előveszik szomszéd uraimék, komám uraimék, hogy beszélje el, mi újság az ország fővárosán?

Bizony hallják kendtek, ott most nagy baj van s aligha háború nem lesz a vége; mert épen mikor ott voltam, Rudolf királyfi összeveszett az apjával, az öreg királylyal: jussát követelte tőle, hogy adja ki, de az öreg király nem akarta; e miatt aztán az udvaron a fészker alatt annyira összekaptak, hogy birokra mentek és csak a Miniszterjóm tudta őket elválasztani egymástól.

A szénhordó elvégezve munkáját, többi társainak megbízásából feljön a harmadik emleten lakó rendelőhöz a bérért.

A rendelő: Mi jár magoknak a lerakásért?

Szénhordó: Egy forint és 30 kr.

Rendelő: Jól van, fogja itt van 1 frt 40 kr., ebből 10 kr. borralaló; adja át a járulékot társainak.

A szénhordó kimegy és nagy hangon lekiált:

— Jöjjetek fel emberek és győződjétek meg mindnyájan, hogy nem kaptam csak 10 kr. borralalót. (Aztán a rendelőhöz fordulva). Mert tudja nagyságos úr, ezek az emberek nem is hinnék el aztán nekem, hogy ilyen nagy úr, mint a nagyságos úr, ilyen kevés borralalót adott.

— Olvasson pontig — szól a nevelő úr.

A gyermek olvas s a mondat közepén megáll.

— Tovább — sürgeti a fűt a nevelő úr.

— Itt pont van, az i betű fölött.

Csizmadia memento

Karvaly Dénes csizmadia mester politikus a csizmadia majsterségben és majster a politikában a nélkül, hogy csizmadia lenne az emberségben. Most is valami «magasabb politikában» töri szurtos, de becsületes ősz fejét. Homloka — összevissza ránczolva — visszatükrözi a terhes gondokat, mely lelkét eltölti, ő maga azonban mit sem árul el. Zárkozott — mint ügyes diplomatahoz illik. Az anyjuk tudja már, hogy ez mit jelent és tiszteletteljes távolságban huzza meg magát. Lesi az igét élete párjától a ki végre meg is szólal:

— Anyjuk!

— No!

— A faképnél akar hagyni a János legényem.

— Hát osztég mán mért?

— Aszotgya, hogy ő csizmadia legény és ezentúl nem fogja a krumplimat megkapálni — egy hétre egy forintért.

— Hászén bolond is volna, mikor 1 frt 50 krajczár a napszám.

— Te beszélsz így, Sára?

— Egy forint egy hétre, attól bizony nem is kopik el a foga!

— Nem érted te azt Sára! Nem is értheted, mert a vászon-cselédnek hosszú a haja, rövid az esze. Hívd be csak azt a kamaszt!

Nemsokára ott terem János. Arca telve barázdákkal, melyeket nyilván az elégedetlenség varázsolta oda. Mogorván állít be. Első eset, hogy 10 év óta más véleménye van, mint gazdájának. De azért «hapták»-ba áll. Tudja ő, mi a tisztesség.

— Csakugyan el akarsz pályázni, János?

— El én, még pedig ebbe a minutába!

— Jól meggondoltad a dolgok folyamodványainak mibenlétét, János?

— Jól! Adja ki a katona-könyvem, majst'ram!

Karvaly uram nem szól, mert kis szünetet akar tartani. Kis vártatva aztán ünnepi pose-ba helyezkedik, hüvelyk ujját odakapcsolja mutató ujjához és mentori hangon oda szól Jánosnak:

— No, no! Ne menj el János! 100 hét = 100 forint! Sok piz a! Maradj itt János!

Es János? Megkövette a majstert és maradt mindhalálig.

Hogy lettek az idej országgyűlési képviselő választások alkalmával az i—i független-párti választók habarék-párti függetlenekké?

A folyó évi képviselő választások alkalmával I. község három független párti szavazó polgára is berándult Poroszlóra a független párti képviselőjelölt mellett szavazat-jogát gyakorolni, a ki mint tudjuk, kerülete dicsőségére meg is választatott. Ebbeli örömben i—i választóink oly jó kedvvel indultak haza felé, hogy a poroszlói híres vendégmarasztól töltésről lovatul, szekerestül lefordultak a töltés melletti habarékba s ily csütümben értek haza, a hol aztán elnevezték őket habarék-párti függetleneknek. (Sajnos, de megtörtént.)

SZERKESZTŐI SUBROSA.

K—ch. Majd talán akkor, ha a főrendiházi javaslatot tárgyalják. Meglehet: addig jobb gondolatja is jön. — **Koma.** Örülök a jó hírek. — A fotográfiát e héten visszaküldöm. Szíves üdvözet! — **K—y L—ő.** (Esztrgm). A kéziratot útnak indítjuk. — **Eger.** A «Magyarország Adomákban» című várlalat számára küldött adatokat igen szépen köszönjük. Többnyire beválnak. Egyebekben kívánsága szerint fogunk eljárni. — **Üti Bunkó.** Nagyon jó. — **Kis Kakas.** Hát a múlt héten hol kódorogtál, édes öcs? — **Sz—i L—s.** A «M. O. A.»-ban egész terjedelmében meg fog jelenni. — **Több kéziratról** jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Nyiltér.*

Egyike a cigarettdohányzás legfőbb hátrányának a rossz papír, a mely mindenféle kellemetlenségeket okoz. Ezek a kellemetlenségek mind elháríthatók a párisi gyártású „Le-Houblon” cigarettapapír által, melyet a Cawley & Henri cég gyárt Párisban. Ez fehér, minden festő anyag vagy vegyi szer hozzáadása nélkül, ellenáll a megnedvesedésnek és az égésnél teljesen szagtalan. Ennek következtében a „Le-Houblon” fogyasztása rendkívül nagy. Ausztria-Magyarországban, naponként több mint 10.000.000 cigarettát fogyasztatik el „Le-Houblon” papírral s e papír használata naponként növekedik, mivel a „Le-Houblon” előnyeit adohányzók egyre jobban belátják.

A világhírű „Le-Houblon” cigarettapapír fogyasztása ennel fogva igen jelentékeny, annyira, hogy már hamisítani is szokták. Ugyanazért figyelmeztetnek a dohányzók az ismeretes védjegyre ügyelni. Egyébiránt a hamisított erőlyesen üldöztetnek Cawley & Henry által, hogy a fogyasztók az egyedül valódi, jó és egészséges cigarettapapírt kaphassák.

* Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a Szerk.

H I R D E T É S E K.

PALLAS

IRODALMI ÉS NYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
KIADVÁNYAI:

«Magyar Lexikon», 1—16 kötet, füzve 48 frt, díszes kötésben 64 frt, részletfizetésre.

«Egyetértés», a legnagyobb magyar politikai napilap; előfizetési ára negyedévre 5 frt.

«Ország-Világ», szépirodalmi képes hetilap; előfizetési ára negyedévre 2 frt 50 kr.

«Harmonia», kritikai heti szemle; előfizetési ára félévre 3 frt.

«Ezer műkereszt», dr. Majer Istvántól; ára 5 frt, díszkötésben 6 frt.

Az előfizetések

a «Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság»-hoz (Budapest, gránátos-utca 6. sz.) küldendők.

GUMMI- és HALHÓLYAG.

Legfinomabb és legbiztosabb elővigyázati készülék minden következmeny ellen, csak valódi párisi garantizáltak. tuczatja 1, 2, 3, 4 és 5 frt. — Legfinomabb párisi óvó-szivaeszkák, tuczatja 2, 3 és 4 frt. — Legfinomabb hölgy-preservatív, darabja 2 frt. — Kitűnő suspensoriumok, darabja 1 frt, 1 frt 50 kr, 2 és 3 frt. — Küldi titoktartás mellett, használati utasítással

Jul. Reif. specialista, WIEN,
IV., Margarethenstrasse 7.

Nyújtsuk a szerencsének jobbunkat!

500,000 márka

főnyereményt ígér kedvező esetben a hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas kormány által jóváhagyott és biztosított. Emez újabb játéktervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 100,000 sorsjegyből 50,500 nyereménynek kell bízton történni, ezek között vannak főnyeremények esetlegesen 500,000 r. márka, illetőleg

1 nyerem. á m.	300,000	26 nyerem. á m.	10,000
1 nyerem. á m.	200,000	56 nyerem. á m.	5,000
2 nyerem. á m.	100,000	106 nyerem. á m.	3,000
1 nyerem. á m.	90,000	253 nyerem. á m.	2,000
1 nyerem. á m.	80,000	6 nyerem. á m.	1,500
2 nyerem. á m.	70,000	515 nyerem. á m.	1,000
1 nyerem. á m.	60,000	1036 nyerem. á m.	500
2 nyerem. á m.	50,000	29020 nyerem. á m.	145
1 nyerem. á m.	30,000	összesen 19,463 nyerem. á m.	
5 nyerem. á m.	20,000	200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, :0.	
3 nyerem. á m.	15,000		

Ezen nyereményekből az első osztályban 4000 sorsolatik ki 157,000 m. összegben.

Az első osztályú főnyeremény 50,000 márkára rug és a második 60,000 m., a harmadik 70,000 m., a negyedik 80,000 m., az ötödik 90,000 m., a hatodik 100,000 m., a hetedik azonban esetleg 500,000 m., 300,000 m., vagy 200,000 márkára stb. emelkedik.

A nyereményhúzások természetileg hivatalosan vannak megállapítva. Ezen nagy, az állam által biztosított pénz-sorsjáték legközelebbi első osztályú nyereményhúzására

1 egész eredeti sorsjegy csak	3-50 frt o. é.
1 fél " "	1-75 frt o. é.
1 negyed " "	90 kr. o. é.

Mindenemű megbízások, a pénz beküldése, postaútoni fizetés, vagy az összeg utánvétele mellett a legelkülönösebben teljesítettek, mindenki az állam ezimérelv ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk saját kezébe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltek, melyekből úgy a nyeremény beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden húzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve és kézzel vagyunk nem tetszés esetén a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni.

A kifizetések mindig természetileg pontosan s az állam jóállása mellett történnek.

Csoportozatunk mindig a szerencse kegyelme volt és érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettük ki, többek között 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkával.

Egy ily, a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőkeltebb részre lehet bízton számítani s kérnök ennélfogva, hogy minden megbízásnak megfelelhessünk, a megrendeléseket minél előbb s mindenesetre f. é. október hó 31-ike előtt hozzánk juttatni.

Kaufmann és Simon

bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

U. i. Ez-nel köszönetünket nyilvántjuk az eddigi ajándékozott bizalomért s kérjük a hivatalos tervezet áttekintése által a nagyszemű nyerési esélyekről meggyőződni, melyeket e sorsolások nyújthatnak.

A fentebbiek.

I-ső cs. és kir. kizár. szabad. ujonan javított

Ruganyos sérvkötők

Fontos a szenvedőknek.

Fontos a szenvedőknek.

sérvvédővel.

A legújabb találmány az amerikai, ujonan javított ruganyos sérvkötő Politzertől; ez rugók nélkül van, tisztán ruggyantából művésziessen szerkesztve s az a czélja, hogy még a legidültebb sérveket is lehető legrövidebb idő alatt egyenletes fekvésbe hozza s úgy nappal a legerőfeszítőbb munkánál vagy a sokat járkálással, mint szinte éjjel alvásközben is használhatatik, a nélkül, hogy a sérvbajban szenvedő hivatásában legkevésbé is volna akadályoztatva. Felette nagy haszon, hogy az még éjjel is a testen maradhat, mivel hogy a szenvedő testrésze kiváltképen jótékony kellemetes nyomást gyakorol s a legtöbb esetben még a sérv biztos gyógyulását is eszközözi. A legtöbb orvosi tekintélyek által elismerve, megvizsgálva s a legjobbnak találva: professor Kovács a sebészeti köroda alelnöke, dr. Gross Lajos magy. kir. egészségügyi tanácsos, dr. Glück Ignác kir. törvényszéki orvos által.

Alólírott egyszersmind nagy raktárt is tart angol és francia aczél-sérvkötők, — függesztő készülékeket (suspensorium) gummiból, szövötteket, mint szintén szarvasbőr. A szarvasbőr és gummi suspensoriumok czélja, hogy a táguást megakadályozzák.

Méhfeeskendők, légpárnák, ágybetétek, periodtáskák, préservatívumok, gummiharisnyák és mindennemű gutami-árucikkék. Sérvkötőknel kérem megjelölni: jobb, bal vagy kettős-e, mint szintén a test bőségét is. Megrendeléseket utánvétel mellett elfogad

POLITZER MÓR

cs. és kir. szab. sérvkötő-készítő Budapestben, Deák-Ferencz-utca.

Árak: urak, hölgyek és gyermekek számára, egyoldalúnak dbja 6—10 frt, a kettősnek dbja 10—16 frt, gyermekeknek felével olcsóbb.

Ugyanitt kapható a legjobb amerikai sérvkenőcs. Egy tégely ára 3 frt 50 kr.

HIRDETÉSEK

e lap részére felvételnek kiadó-hivatalunkban

BUDAPESTEN

Koronaherczeg-utca 3.

PIKÁNS FÉNYKÉPEK!

25 darab 8 forint
50 " " 15 "

csak az ár — levélbélyeg is — beküldése után franco.

R. BECK, Berlin

Kürassierstrasse Nr. 15.